

ENTREVISTA AMB JOSÉ BLANCO, MINISTRE DE FOMENT I VICESECRETARI GENERAL DEL PSOE

"Pactarem el nou model de gestió del Prat abans de finals d'any"

MANUEL VILASERÓ / FIDEL MASREAL

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 24.05.09

L'únic lloc d'Espanya on Foment no portarà a terme cap obra és el despatx del ministre. Blanco ha decidit mantenir-lo tal com el va deixar la seva antecessora. La situació no està per gastar més del compte. Només s'han incorporat al mobiliari els tres ordinadors que el mantenen connectat a les seves múltiples responsabilitats com a director d'obres d'Espanya i delfí de José Luis Rodríguez Zapatero en el partit. I les fotos de família, entre les quals destaca la del petit Pedro traient el cap entre les cames d'Esperanza Aguirre, el dia en què el seu pare va prendre possessió. El despatx és també l'únic que no ha canviat en la gestió del ministeri.

Pregunta.- Un col·lega va comparar el seu aterratge a Catalunya amb el del senyor Llop, el personatge de Pulp Fiction que, després d'una matança, arriba al lloc, neteja tota la sang i fa desaparèixer els cadàvers amb una gran rapidesa i eficàcia. Rodalies, la Sagrera, el tren fins a l'aeroport, la inauguració de la T- 1... Vostè ha desencallat en un mes tot el que feia anys que estava aturat. ¿Quin és el seu secret?

Resposta.- Des del primer dia he manifestat la meva voluntat de concertar i acordar. És des del diàleg que es poden desbloquejar situacions. I és el que he fet en els assumptes que calia resoldre. N'estic

satisfet. I he de dir que la química amb el conseller Nadal ha funcionat, a més de la relació que tinc des de fa temps amb el president Montilla.

P.- Amb l'exministra Magdalena Álvarez es va arribar a situacions tan absurdes, ja que ni tan sols havia viatjat amb l'AVE, en gran part obra seva.

R.- De la meva antecessora i del que es va fer en la meua etapa anterior només n'he de parlar bé. Va fer un gran esforç planificador i inversor. A mi em va semblar que el meu primer viatge a Catalunya, la primera comunitat que visitava, l'havia de fer en alta velocitat perquè es tracta d'una infraestructura molt important, llargament desitjada pels catalans, i perquè és la nostra aposta de futur.

P.- L'exministra solia dir que no estàvem mai satisfets. ¿Comparteix bona part d'aquesta visió?

R.- En infraestructures sempre hi ha insatisfacció. Però també és veritat que hem fet un gran esforç a Catalunya. De l'any 1999 al 2003 es van invertir a Catalunya en infraestructures 4.800 milions d'euros enfront dels 9.700 que s'hi han invertit fins ara, amb un Govern socialista. Això és inapel·lable, és inversió executada.

P.- Però els ciutadans segueixen sense notar-ho i seguiran així mentre, per exemple, Rodalies pateixi avaries amb freqüència.

R.- Respecte a l'obra pública, des que prens la decisió de portar-la a terme fins que és palpable passen molts anys. Quan sigui realitat tota la inversió pública prevista, Catalunya serà un dels territoris d'Europa, per no dir de tot el món, amb més bona xarxa de transport per terra, mar i aire. Entenc que la gent tingui pressa, però li estem donant tota la velocitat que podem en compliment de la paraula donada. En política

convé mesurar el grau de compromís a què s'arriba, però quan s'arriba a uns compromisos concrets s'han de complir i jo ho faré.

P.- ¿Com amb Rodalies?

R.- Per exemple. Acabem d'anunciar una transferència que compleix íntegrament amb la previsió de l'Estatut. Alguns diuen que és insuficient, doncs no és ni més ni menys que el que hi ha previst a l'Estatut.

P.- ¿Malgrat la vaga anunciada pels sindicats contra el traspàs?

R.- He obert un procés de diàleg amb els sindicats per explicar-los les raons del traspàs. Per fer-los veure que els drets dels treballadors estan garantits. El conseller Nadal també parlarà amb ells .

P.- Els sindicats rebutgen la possibilitat que Renfe sigui segregada.

R.- Això és veritat, però crec que el plantejament que té més pes i en què podem trobar un punt d'acord és la garantia dels drets dels treballadors. La convocatòria de vaga és la demostració que Rodalies no era una transferència fàcil. Si no ha anat més de pressa és per aquestes resistències.

P.- ¿Les mateixes resistències endarrereixen la transferència del Prat?

R.- En aquest tema no hi ha una previsió estatutària.

P.- Però sí un compromís que la Generalitat de Catalunya tindrà un paper determinant al Prat. ¿El mantindran?

R.- La Generalitat, no. Catalunya. Aquí els matisos són molt importants. No és una previsió de l'Estatut i, per tant, no hi ha cap imperatiu legal. Hi ha, això sí, una voluntat política compartida pel Govern i la Generalitat de Catalunya de participar conjuntament en la gestió de l'aeroport del Prat.

Tinc la voluntat i la determinació, i així ho anunciaré en la meua compareixença parlamentària de dimarts, dia 26, d'accelerar el nou model de gestió aeroportuària en què el sector privat i les autonomies participaran en els aeroports més importants. Ho acordarem abans de finals d'any amb les autonomies implicades, el sector privat i els treballadors. També s'ha de pensar si donem un paper important a les caixes d'estalvi.

P.- ¿Dormirà tranquil quan la tuneladora comenci a foradar el subsòl de la Sagrada Família?

R.- He parlat amb els enginyers de l'obra i me'n donen totes les garanties. També ho vaig fer quan vaig prendre la determinació de construir un túnel perquè Rodalies arribi a l'ampliació de l'aeroport per sota de les pistes. Tenim tots els mitjans tècnics perquè no passi res i així l'hi comunicaré al cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, a qui rebré d'aquí ben poc per petició seva.

P.- L'assumpte pendent en les connexions catalanes de l'AVE és el corredor mediterrani.

R.- Hi ha una voluntat d'impulsar el corredor de forma determinant al llarg de tota aquesta legislatura. L'inclourem com a projecte prioritari de les xarxes transeuropees.

P.- ¿Per què si són tan positives les inversions del Govern a Catalunya personalitats com ara l'expresident Pujol adverteixen que les relacions Catalunya-Espanya estan deteriorades?

R.- Alguns no s'adeqüen al paper que tenen. Un home de la talla política de Jordi Pujol hauria de tenir la grandesa de reconèixer el que s'està fent per Catalunya. Podria dir que el que es fa és insuficient, fins i tot ho

comprendria. Però em sembla que no contribueix gaire a la convivència i a la veritat amb aquesta mena de declaracions.

P.- Però també per part de l'actual Govern de la Generalitat hem sentit nombroses crítiques al Govern central, des del perill de desafecció fins a les crítiques més recents per les ajudes a l'automòbil.

R.- No podem instal·lar-nos en la insatisfacció per la insatisfacció, no podem deixar-nos portar per un clima generat que l'únic que intenta és desvirtuar la important acció que estan fent el Govern central i el de Catalunya. Davant de les dades hi pot haver discursos, però quan parlem que s'ha invertit en aquesta etapa el doble a Catalunya en infraestructures, parlem de diners comptants, no de flors i d'ocells.

P.- Intueixo que veu el mateix tripartit instal·lat en la "reivindicació permanent" que li critica a CiU...

R.- És lògic que els governs de les comunitats, en el cas d'una comunitat com és ara Catalunya, històrica, amb una personalitat i una identitat molt encunyada, hagin de fer un plantejament reivindicatiu. No ho qüestiono. Però em sembla que haurien d'aturar-se una mica més de temps en els èxits aconseguits fins ara. Amb la desena part dels èxits obtinguts pel Govern de Montilla, Pujol estaria d'allò més satisfet uns quants anys. Només amb la transferència de Rodalies hauria viscut durant una legislatura dient l'important que era per a l'autogovern català.

P.- Però hi ha un tema pendent que és clau: el finançament.

R.- Tot és clau quan es planteja. Era clau tenir un Estatut nou; quan l'estàvem construint, era clau que tingués una disposició addicional que garantís una inversió, i ara la clau és el finançament. Cada moment té el

seu objectiu i tots es van anar resolent positivament. Tots. També resoldrem el finançament.

P.- Què passa si el Consell de Política Fiscal i Financera, abans del 15 de juliol, es reuneix sense acord tancat amb Catalunya.

R.- No entreveig la possibilitat que no existeixi acord, però si no existís acord amb Catalunya i sí amb la resta de comunitats, hi ha la ferma determinació de posar en marxa un nou model que no obligui ningú. Les comunitats autònomes poden decidir seguir amb el model actual...

P.- ¿Incloent-hi Catalunya?

R.- Per descomptat, però no contemplo la possibilitat que no hi pugui haver un acord.

P.- El sondeig que publica EL PERIÓDICO situa el PP quatre punts per sobre en intenció de vot. ¿Creu possible remuntar?

R.- Tot just estem al començament de la campanya i hi ha diferents sondejors. Les meves dades, del meu partit, s'aproximen més a les del CIS, però en tot cas queda molt de partit i sortim al camp amb la voluntat de guanyar.